

■ ■ ■ VI. ■

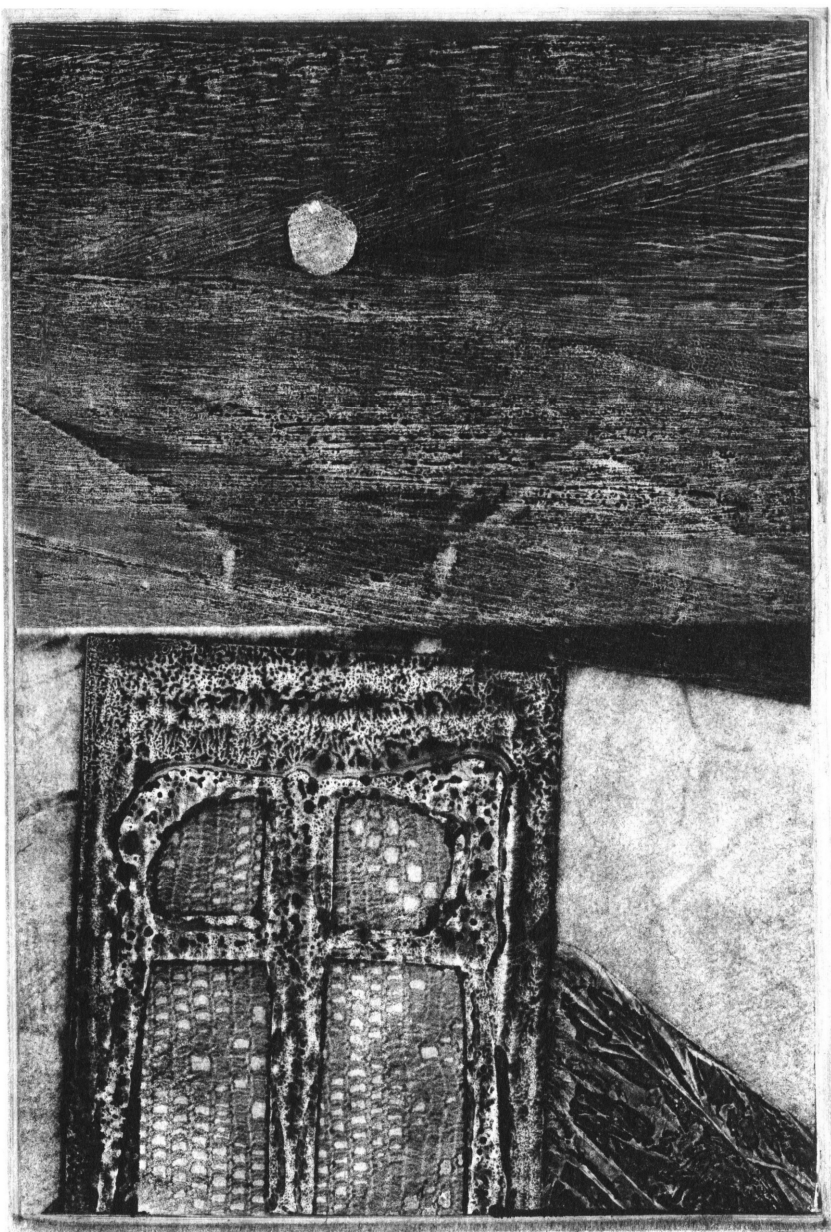
KÉSŐI LÁTOGATÁS

Most egyszerűen megnyitnám ajtódat,
zárva, tudom, de te elősietnél,
kócosan, szégyenlősen beengednél,
nesztelenül megérintve karomat.

Derűs házak éji árnyjátékai,
ital, a távolból barokk muzsika,
villamosok fém-fényes suhanása,
lebbenő függönyök inger-lombjai.

Szótlanul, bejárva elegáns tánccal
az emlék-vonalat, a kört szűkítve,
dühösen, felszabadult bátorsággal,

a megidézés elől nem kitérve.
Ha emlék-bor is ez, ne félj, és erre
nézz, dőlt hajad se simítsd hazug rendbe!



KASNA POSETA

Otvorio bih ti vratašca mala;
zatvorena; ti bi tud' dolazila
čupava, stidljivo bi me pustila,
ruku bi mi nečujno dodirnula.

Noćne igre senki kuća radosnih,
piće, iz daljine concerto grosso,
tramvaja hujanje metalno, sjajno,
draži lišća zavesa lepršavih.

Na liniji uspomena bez reči,
prelepom igrom krug sužavajući,
oslobođenom hrabrošću besneći,

pozivanje ne izbegavajući.
Neka je to i vino uspomene,
Nemoj gladiti vlasi raspletene.